



DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 9 listopada 1973 r.

Nr 43

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

260 — z dnia 2 listopada 1973 r. w sprawie zakładowego funduszu socjalnego i zakładowej działalności socjalnej	469
261 — z dnia 2 listopada 1973 r. w sprawie zakładowego funduszu mieszkaniowego	473

260

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 listopada 1973 r.

w sprawie zakładowego funduszu socjalnego i zakładowej działalności socjalnej.

Na podstawie art. 1 ust. 4 i art. 20 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o zasadach tworzenia i podziału zakładowego funduszu nagród oraz zakładowych funduszy socjalnego i mieszkaniowego (Dz. U. Nr 27, poz. 150), art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 15 lipca 1968 r. o pracownikach rad narodowych (Dz. U. Nr 25, poz. 164) i art. 42 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 1972 r. — Karta praw i obowiązków nauczyciela (Dz. U. z 1972 r. Nr 16, poz. 114 i z 1973 r. Nr 12, poz. 89) w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie stosuje się do wszystkich państwowych jednostek organizacyjnych, z wyjątkiem jednostek, o których mowa w ust. 2.

2. Zasady tworzenia i gospodarowania funduszami przeznaczonymi na cele socjalne w państwowych przedsiębiorstwach gospodarki rolnej określają odrębne przepisy.

3. Rozporządzenie nie dotyczy:

- 1) żołnierzy zawodowych, pełniących służbę w państwowych jednostkach organizacyjnych resortu obrony narodowej, nie będących przedsiębiorstwami,
- 2) funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej,
- 3) funkcjonariuszy Służby Więziennej.

§ 2. 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) „ustawie” — należy przez to rozumieć ustawę z dnia 23 czerwca 1973 r. o zasadach tworzenia i podziału zakładowego funduszu nagród oraz zakładowych funduszy socjalnego i mieszkaniowego (Dz. U. Nr 27, poz. 150),
- 2) „ministrach” — należy przez to rozumieć kierowników naczelnych organów i kierowników urzędów centralnych,
- 3) „prezydium wojewódzkiej rady narodowej” — należy przez to rozumieć także prezydium rady narodowej miasta wyłączonego z województwa,
- 4) „prezydium rady narodowej”, bez bliższego określenia — należy przez to rozumieć także naczelnika gminy (miasta i gminy),

5) „zakładowej działalności socjalnej” — należy przez to rozumieć działalność socjalną określoną w art. 12 pkt 1 ustawy,

6) „funduszu płac” — należy przez to rozumieć:

- a) wydzielony z planowanego funduszu płac ogółem osobowy fundusz płac, powiększony o fundusz premii wypłacany z zysku pracownikom zatrudnionym na stanowiskach kierowniczych i samodzielnych,
- b) w jednostkach organizacyjnych, w których banki prowadzą korektę funduszu płac — wydzielony z planowanego funduszu płac ogółem osobowy fundusz płac, skorygowany z tytułu bankowej korekty funduszu płac oraz powiększony o fundusz premii wypłacany z zysku pracownikom zatrudnionym na stanowiskach kierowniczych i samodzielnych,
- c) w jednostkach i organizacjach gospodarczych, w których zostały wprowadzone kompleksowe zasady systemu ekonomiczno-finansowego (jednostki inicjujące) — dyspozycyjny fundusz płac pomniejszony o środki przewidziane na bezosobowy fundusz płac oraz powiększony o fundusz premii wypłacany z zysku pracownikom zatrudnionym na stanowiskach kierowniczych i samodzielnych.

2. W jednostkach organizacyjnych, w których banki prowadzą ograniczoną kontrolę funduszu płac, właściwi ministrowie określą, co należy rozumieć przez fundusz płac stanowiący podstawę naliczania zakładowego funduszu socjalnego.

3. Do podstawy naliczania zakładowego funduszu socjalnego nie wlicza się środków zaliczanych do funduszu płac przeznaczonych na pokrycie diet i innych należności za czas podróży służbowych na obszarze kraju oraz innych świadczeń wypłacanych z tytułu służbowych i czasowych przeniesień pracowników.

§ 3. 1. Zakładowy fundusz socjalny tworzy się:

- 1) z odpisu ustalonego w stosunku do funduszu płac,
- 2) ze środków i innych źródeł wymienionych w art. 13 pkt 2—4 ustawy.

2. Odpis, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, obejmuje:

- 1) dotacje z budżetu Państwa przekazane w 1973 r. na:
 - a) fundusze socjalne,
 - b) finansowanie zakładowej działalności socjalnej w jednostkach organizacyjnych, które nie tworzyły funduszu socjalnego,
 - c) finansowanie zakładowych urzędzeń i usług w zakresie wczasów dla dzieci i młodzieży, poza dotacjami, o których mowa w lit. a) i b),
 - d) finansowanie wypoczynkowych wczasów pracowniczych organizowanych przez Fundusz Wczasów Pracowniczych, a także na finansowanie wczasów zakładowych — za pośrednictwem Funduszu Wczasów Pracowniczych — w wysokości ustalonej w trybie określonym w § 23,
 - e) częściowe pokrycie niektórym pracownikom kosztów przejazdów kolejowych z miejsca urlopu wypoczynkowego do miejsca zamieszkania; rozdział tych środków następuje w trybie określonym w § 23,
- 2) środki obliczone według zasad określonych w art. 14 ust. 1 pkt 2 ustawy,
- 3) środki na finansowanie zakładowej działalności socjalnej w wysokości obowiązujących odpisów w 1973 r., przypadające z następujących źródeł:
 - a) z funduszy socjalnych, z wyjątkiem funduszy socjalnych dotowanych z budżetu Państwa oraz z funduszu gwarancyjnego, gospodarności, zachęty materialnej i innych o podobnym charakterze,
 - b) z kwot przeznaczonych na finansowanie zakładowej działalności socjalnej w jednostkach organizacyjnych, które nie korzystały z funduszy i środków wymienionych w pkt 1 i 2,
- 4) w jednostkach organizacyjnych, które nie dokonywały odpisów amortyzacyjnych — kwotę odpowiadającą wysokości odpisów amortyzacyjnych w stawkach na kapitalne remonty od wartości środków trwałych służących zakładowej działalności socjalnej, według ich stanu na dzień 31 grudnia 1973 r. w wysokości stawek obowiązujących w roku 1973 w przedsiębiorstwach państwowych.

3. W jednostkach organizacyjnych, które były obowiązane do naliczania odpisów amortyzacyjnych od wartości środków trwałych służących zakładowej działalności socjalnej, odpis, o którym mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a)—c) i pkt 3, zmniejsza się o kwotę odpowiadającą wysokości odpisów amortyzacyjnych na odtworzenie, obliczonych od wartości tych środków trwałych według ich stanu na dzień 31 grudnia 1973 r. i stawek obowiązujących w 1973 r.

4. Wybór, stosownie do art. 14 ust. 4 ustawy, najwyższych z lat 1970—1973 środków przeznaczonych na zakładową działalność socjalną dotyczy łącznej sumy środków, o których mowa w ust. 2, obliczonych dla danego roku.

§ 4. 1. W celu ustalenia wskaźnika procentowego odpisu na zakładowy fundusz socjalny, jednostka organizacyjna sumuje środki wymienione w § 3 ust. 2 i zmniejsza je o kwotę, o której mowa w § 3 ust. 3.

2. Wskaźnik procentowy odpisu na zakładowy fundusz socjalny stanowi stosunek środków określonych i obliczonych w sposób ustalony w ust. 1 — do funduszu płac 1973 r.

3. Wskaźnik procentowy odpisu na zakładowy fundusz socjalny ulega corocznemu podwyższaniu aż do osiągnięcia 2% funduszu płac na rok 1978.

4. Z zastrzeżeniem przepisu § 5, coroczny wzrost wskaźnika procentowego odpisu na zakładowy fundusz socjalny, począwszy od ustalenia wskaźnika na rok 1974, odpowiada $\frac{1}{3}$ różnicy pomiędzy wskaźnikiem 2%, a wskaźnikiem ustalonym w sposób określony w ust. 2.

5. Jeżeli w jednostce organizacyjnej w wyniku zmiany zasad wynagradzania oraz wprowadzenia płac wolnych od podatku od wynagrodzeń i składki emerytalnej nastąpiłoby zmniejszenie kwoty naliczonego zakładowego funduszu socjalnego, wskaźnik naliczania zakładowego funduszu socjalnego ulega podwyższeniu do wielkości zapewniającej utrzymanie takiej kwoty zakładowego funduszu socjalnego, jaka przypadłaby przed zmianą; zasady podwyższania wskaźnika określa Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w porozumieniu z Ministrem Finansów i Centralną Radą Związków Zawodowych.

§ 5. 1. W szkołach wyższych oraz w szkołach, w tym także wojskowych, i w innych jednostkach wymienionych w art. 1 ust. 1 pkt 1 i 4—6 ustawy z dnia 27 kwietnia 1972 r. — Karta praw i obowiązków nauczyciela (Dz. U. z 1972 r. Nr 16, poz. 114 i z 1973 r. Nr 12, poz. 89), a także w jednostkach, na które został rozciągnięty przepis art. 42 ust. 1 tej ustawy, wskaźnik procentowy odpisu na zakładowy fundusz socjalny powinien osiągnąć w 1975 r. 2% funduszu płac; coroczny wzrost, począwszy od ustalenia wskaźnika na rok 1974, odpowiada $\frac{1}{2}$ różnicy pomiędzy wskaźnikiem 2%, a wskaźnikiem ustalonym w sposób określony w § 4 ust. 2.

2. W jednostkach organizacyjnych opieki zdrowotnej i opieki społecznej wskaźnik procentowy odpisu na zakładowy fundusz socjalny powinien osiągnąć w 1977 r. 2% funduszu płac; coroczny wzrost, począwszy od ustalenia wskaźnika na rok 1974, odpowiada $\frac{1}{4}$ różnicy pomiędzy wskaźnikiem 2%, a wskaźnikiem ustalonym w sposób określony w § 4 ust. 2.

3. Dla pracowników cywilnych zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych resortu obrony narodowej wskaźnik procentowy odpisu na zakładowy fundusz socjalny powinien osiągnąć w 1976 r. 2% funduszu płac; coroczny wzrost, począwszy od ustalenia wskaźnika na rok 1974, odpowiada $\frac{1}{3}$ różnicy pomiędzy wskaźnikiem 2%, a wskaźnikiem ustalonym w sposób określony w § 4 ust. 2.

§ 6. Coroczny wzrost zakładowego funduszu socjalnego nie może wynosić mniej niż 0,2% funduszu płac.

§ 7. 1. Jeżeli środki, o których mowa w § 3 ust. 2, uzyskane przez jednostkę organizacyjną na rok 1973, były przeznaczone na zakładową działalność socjalną wspólną dla kilku zakładów pracy — dla celów ustalenia wysokości odpisu na zakładowy fundusz socjalny — środki te oblicza się dla każdego z zakładów pracy w takim stosunku, w jakim zakład pracy korzystał w 1973 r. z zakładowej działalności socjalnej.

2. Obliczeń, o których mowa w ust. 1, dokonuje jednostka nadrzędna.

§ 8. 1. Prezydium właściwej rady narodowej na wniosek zakładu pracy może przejąć całkowite finansowanie zakładowych żłobków, przedszkoli i świetlic dziecięcych.

2. Zakład Ubezpieczeń Społecznych na wniosek zakładu pracy może przejąć całkowite finansowanie zakłado-

wych sanatoriów uzdrowiskowych lub domów wczasów profilaktycznych.

3. Jeżeli w 1973 r. zakład pracy częściowo finansował urządzenia socjalne określone w ust. 1 i 2, w razie przejęcia całkowitego finansowania tych urządzeń przez prezydium właściwej rady narodowej lub Zakład Ubezpieczeń Społecznych, środki określone i obliczone w sposób ustalony w § 4 ust. 1 zmniejsza się o kwoty wydatkowane przez zakład pracy na to częściowe finansowanie z dotacji budżetu Państwa przekazanej w 1973 r. na fundusz socjalny.

§ 9. 1. Środki zakładowego funduszu socjalnego są przeznaczone na pokrywanie bieżących kosztów zakładowej działalności socjalnej.

2. Środki zakładowego funduszu socjalnego mogą być przeznaczone również na:

- 1) dofinansowanie zakładowych urzędzeń socjalnych w wypadkach, o których mowa w § 8 ust. 1 i 2,
- 2) pomoc w szczególnie uzasadnionych przypadkach w postaci świadczeń rzeczowych zwłaszcza dla pracowników mających na utrzymaniu rodziny wieloletnie oraz dla pracowników dotkniętych wypadkami losowymi,
- 3) uzupełnienie — po pokryciu bieżących kosztów zakładowej działalności socjalnej — środków przeznaczonych na finansowanie remontów i inwestycji, polegających przede wszystkim na zakupach dóbr inwestycyjnych z zakresu zakładowej działalności socjalnej;
- 4) dobrowolne wpłaty przekazywane na fundusze celowe, określone odrębnymi przepisami.

§ 10. 1. Kierunki wykorzystania środków zakładowego funduszu socjalnego ustala konferencja samorządu robotniczego.

2. W zakładach pracy, w których nie działają konferencje samorządu robotniczego, uprawnienia konferencji samorządu robotniczego przysługują — działającym w porozumieniu — radzie zakładowej i kierownikowi zakładu pracy.

3. Zakładowym funduszem socjalnym administruje kierownik zakładu pracy.

§ 11. 1. Jednostki organizacyjne, z wyjątkiem jednostek i zakładów budżetowych, dokonują odpisów amortyzacyjnych od wartości środków trwałych, służących zakładowej działalności socjalnej, w ciężar kosztów działalności podstawowej.

2. Odpisy amortyzacyjne, o których mowa w ust. 1, podlegają przekazaniu na rachunek scentralizowany z przeznaczeniem na inwestycje socjalne.

3. Równowartość odpisów amortyzacyjnych od wartości środków trwałych, służących zakładowej działalności socjalnej w jednostkach i zakładach budżetowych, jest przekazywana centralnie z budżetu Państwa na rachunek, o którym mowa w ust. 2.

4. Środki rachunku scentralizowanego (ust. 2) mogą być uzupełniane dotacjami z budżetu Państwa i wpłatami organizacji społecznych.

5. Zasady finansowania i realizacji inwestycji socjalnych określają odrębne przepisy.

§ 12. 1. Zakłady pracy obowiązane są tworzyć rezerwę środków zakładowego funduszu socjalnego na koszty remontów środków trwałych urzędzeń socjalnych, w wysokości co najmniej 1% wartości początkowej tych środ-

ków trwałych — w ciężar kosztów bieżących zakładowej działalności socjalnej. Rezerwa ta nie może być przeznaczana na inne cele.

2. Wysokość rezerwy, o której mowa w ust. 1, ustala się przy uwzględnieniu stanu technicznego środków trwałych urzędzeń socjalnych.

3. Jeżeli koszty niezbędnego remontu nie mogą być w całości pokryte ze środków zakładowego funduszu socjalnego, Minister Finansów w szczególnie uzasadnionych wypadkach, na wniosek właściwego ministra lub prezydium wojewódzkiej rady narodowej, może przyznać z budżetu centralnego środki na koszty tego remontu.

§ 13. 1. Na pokrycie kosztów, zarówno bieżącej jak i inwestycyjnej zakładowej działalności socjalnej, zakłady pracy nie mogą przeznaczać innych środków finansowych poza środkami gromadzonymi na rachunkach zakładowych funduszy socjalnych, jak również środków rzeczowych nie pochodzących z zakupów finansowanych z tych rachunków.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy pozostałości środków finansowych zgromadzonych na koniec 1973 r. z przeznaczeniem na kontynuowane inwestycje objęte zakładowej działalnością socjalnej.

§ 14. Usługi z zakresu zakładowej działalności socjalnej mogą być świadczone przez zakładowe urzędzenia socjalne lub przez kupno usług w jednostkach wyspecjalizowanych lub innych.

§ 15. 1. Z usług socjalnych i świadczeń objętych zakładowej działalnością socjalnej mogą korzystać:

- 1) pracownicy zakładu pracy (w tym pracownicy zatrudnieni w systemie pracy nakładczej podlegający ubezpieczeniu społecznemu i uczniowie, z którymi zakład pracy zawarł umowę o naukę zawodu lub przyuczenie do określonej pracy) oraz członkowie ich rodzin,
- 2) byli pracownicy zakładu pracy — renciści i emeryci oraz członkowie ich rodzin, jak również członkowie rodziny pracownika, który zmarł podczas pełnienia obowiązków służbowych albo wskutek wypadku przy pracy lub w wypadku w zatrudnieniu.

2. Rada zakładowa kwalifikuje pracowników i osoby wymienione w ust. 1 do korzystania z usług i świadczeń socjalnych objętych zakładowej działalnością socjalnej.

3. Zakwalifikowanie pracownika do korzystania z wczasów pracowniczych wymaga uzgodnienia z kierownikiem zakładu pracy.

§ 16. 1. Zakład pracy, prowadzący urządzenia socjalne, po zaspokojeniu potrzeb osób, o których mowa w § 15, powinien udostępnić korzystanie z tych urzędzeń innym osobom i jednostkom organizacyjnym.

2. Zasady odpłatności za usługi świadczone na rzecz innych osób i jednostek organizacyjnych określają przepisy wydane na podstawie § 22.

§ 17. Z zakładowego funduszu socjalnego nie mogą być pokrywane dopłaty zakładów pracy, ustalone odrębnymi przepisami, do działalności związanej z prowadzeniem przez jednostki organizacyjne zakładowych domów mieszkalnych, zbiorowego zakwaterowania, ochrony zdrowia pracowników, zbiorowego żywienia, kształcenia i dokształcania kadr, gospodarstw rolnych, zakładów usługowych oraz wydatki związane z zapewnieniem pracownikom właś-

ciwych i bezpiecznych warunków pracy i dojazdów do pracy.

§ 18. 1. Środki zakładowego funduszu socjalnego mogą być w części lub w całości centralizowane w jednostkach nadrzędnych, na podstawie porozumienia tych jednostek z jednostkami podległymi.

2. Scentralizowane środki zakładowego funduszu socjalnego powinny być przeznaczone na finansowanie międzyzakładowych urządzeń socjalnych, służących zaspokojeniu potrzeb zakładów pracy podporządkowanych jednostce nadrzędnej.

3. Właściwi ministrowie oraz prezydja wojewódzkich rad narodowych określają w porozumieniu z właściwymi instancjami związków zawodowych zasady centralizacji zakładowego funduszu socjalnego, na podstawie wytycznych Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych wydanych w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych oraz Ministrem Finansów.

§ 19. 1. Właściwi ministrowie dla jednostek i zakładów budżetowych finansowanych z budżetu centralnego, a prezydja wojewódzkich rad narodowych — z zastrzeżeniem przepisu ust. 3 — dla jednostek i zakładów budżetowych finansowanych z budżetu terenowego, w porozumieniu z właściwymi instancjami związków zawodowych mogą ustalić, że zakładowy fundusz socjalny jest tworzony przez jednostki nadrzędne nad tymi jednostkami i zakładami.

2. W razie tworzenia zakładowego funduszu socjalnego w sposób określony w ust. 1, kierunki wykorzystania środków tego funduszu ustala kierownik jednostki nadrzędnej, działający w porozumieniu z właściwą instancją związków zawodowych.

3. Minister Oświaty i Wychowania w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Nauczycielstwa Polskiego może ustalić, że zakładowy fundusz socjalny dla pracowników państwowych szkół i innych placówek oświatowych i szkoleniowych, wychowawczych, opiekuńczo-wychowawczych, utworzonych i działających na podstawie ustawy z dnia 15 lipca 1961 r. o rozwoju systemu oświaty i wychowania (Dz U. z 1961 r. Nr 32, poz. 160, z 1971 r. Nr 12, poz. 115 i z 1972 r. Nr 16, poz. 114), z wyjątkiem podporządkowanych Ministrowi Górnictwa i Energetyki oraz Ministrowi Komunikacji, jest tworzony przez kuratoria okręgów szkolnych prezydów wojewódzkich rad narodowych lub wydziały oświaty i wychowania oraz kultury prezydów powiatowych (miejskich, dzielnicowych) rad narodowych. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.

4. Minister Oświaty i Wychowania może w porozumieniu z Ministrem Finansów oraz z Zarządem Głównym Związku Nauczycielstwa Polskiego centralizować w Ministerstwie Oświaty i Wychowania część odpisu na zakładowy fundusz socjalny tworzony dla pracowników, o których mowa w ust. 3, i według zasad określonych w tym przepisie — odpowiednio do programu centralnej działalności socjalnej. W tym wypadku porozumienie, o którym mowa w § 18 ust. 1, nie obowiązuje.

§ 20. Zakładowa działalność socjalna ujmowana jest w rocznym planie działalności socjalnej, stanowiącym wyodrębnioną część planu jednostki organizacyjnej.

§ 21. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w porozumieniu z Ministrem Finansów oraz Centralną Radą Związków Zawodowych określa zasady ustalania wysokości wskaźnika procentowego odpisu na zakładowy fundusz

socjalny w jednostce organizacyjnej utworzonej po dniu 1 stycznia 1974 r. w wyniku zmian organizacyjnych.

§ 22. Ministrowie koordynujący odpowiednie rodzaje usług z zakresu zakładowej działalności socjalnej, w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych, Ministrem Finansów oraz Centralną Radą Związków Zawodowych, ustalają:

- 1) zasady eksploatacji zakładowych urządzeń socjalnych, określania norm wydatków, korzystania z usług socjalnych świadczonych przez jednostki wyspecjalizowane lub inne, jak również opracowują lub ustalają zasady odpłatności za usługi z zakresu zakładowej działalności socjalnej,
- 2) zasady finansowania zakładowych urządzeń, o których mowa w § 8 ust. 1 i 2, w razie częściowego finansowania tych urządzeń ze środków zakładowego funduszu socjalnego.

§ 23. 1. Centralna Rada Związków Zawodowych w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz Ministrem Finansów dokona podziału między ministerstwa (jednostki równorzędne) oraz między prezydja wojewódzkich rad narodowych:

- 1) kwoty odpowiadającej 80% dotacji budżetu Państwa, przeznaczonej w roku 1973 na finansowanie wypoczynkowych czasów pracowniczych przez Fundusz Czasów Pracowniczych, powiększonej o koszty z tytułu wprowadzenia obowiązku naliczania odpisów amortyzacyjnych od domów wypoczynkowych Funduszu Czasów Pracowniczych i przeprowadzonej regulacji plac pracowników Funduszu Czasów Pracowniczych,
- 2) kwoty przeznaczonej na finansowanie czasów zakładowych, przekazanej — za pośrednictwem Funduszu Czasów Pracowniczych,
- 3) kwoty przeznaczonej na pomoc udzielaną niektórym pracownikom na częściowe pokrycie kosztów przejazdów kolejowych z miejsca urlopu wypoczynkowego do miejsca zamieszkania.

2. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w porozumieniu z Ministrem Finansów oraz Centralną Radą Związków Zawodowych określi zasady podziału kwot, o których mowa w ust. 1, przez ministrów i prezydja wojewódzkich rad narodowych na jednostki podległe.

§ 24. 1. Tworzy się zakładowy fundusz socjalny w organizacjach spółdzielczych i organizacjach społecznych.

2. Do tworzenia zakładowego funduszu socjalnego w organizacjach, o których mowa w ust. 1, mają odpowiednie zastosowanie przepisy art. 12, 13 i 14 ustawy.

3. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych określi szczegółowe zasady tworzenia i gospodarowania zakładowym funduszem socjalnym:

- 1) w porozumieniu z Ministrem Finansów i Centralną Radą Związków Zawodowych — w organizacjach społecznych,
- 2) w porozumieniu z Ministrem Finansów oraz Naczelną Radą Spółdzielczą i Centralną Radą Związków Zawodowych — w organizacjach spółdzielczych.

§ 25. 1. Środki z funduszy, o których mowa w § 3 ust. 2 pkt 1—3, nie wykorzystane na dzień 31 grudnia 1973 r. powiększają środki zakładowego funduszu socjalnego w roku 1974.

2. Nie wykorzystane na dzień 31 grudnia 1973 r. środki rezerwy funduszu socjalnego tworzone w jednostce nad-

rzędnej powiększając środki zakładowego funduszu socjalnego w roku 1974 zakładów pracy podległych tej jednostce.

3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się w razie centralizacji w jednostkach nadrzędnych części lub całości zakładowego funduszu socjalnego (§ 18 ust. 1).

§ 26. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 28 marca 1972 r. w sprawie zastosowania niektórych przepisów ustawy o pracownikach rad narodowych do pracowników terenowych organów statystyki państwowej oraz pracowników inspektoratów kontrolno-rewizyjnych przy prezydiach wojewódzkich rad narodowych (Dz. U. Nr 12, poz. 86) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 wyrazy: „art. 32—37” zastępuje się wyrazami: „art. 32, 34—37”,
- 2) w § 2:
 - a) w ust. 1 skreśla się wyrazy: „i art. 33”,
 - b) skreśla się ust. 2.

§ 27. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 1 lutego 1969 r. w sprawie zasad tworzenia funduszu socjalnego w prezydiach rad narodowych oraz sposobu jego wykorzystania (Dz. U. Nr 4, poz. 28),
- 2) uchwała nr 84 Rady Ministrów z dnia 3 marca 1960 r. w sprawie finansowania wydatków za osiągnięcia ekonomiczne załóg w niektórych państwowych jednostkach organizacyjnych (Monitor Polski Nr 33, poz. 162, z późniejszymi zmianami),

3) uchwała nr 179 Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1960 r. o rozciągnięciu przepisów uchwały nr 84 z dnia 3 marca 1960 r. w sprawie finansowania wydatków za osiągnięcia ekonomiczne załóg w niektórych państwowych jednostkach organizacyjnych na inne jednostki organizacyjne (Monitor Polski Nr 52, poz. 246 z późniejszymi zmianami),

4) uchwała nr 397 Rady Ministrów z dnia 10 grudnia 1963 r. w sprawie zasad tworzenia funduszu za osiągnięcia ekonomiczne załóg przedsiębiorstw mechanizacji rolnictwa (Monitor Polski z 1963 r. Nr 93, poz. 434 i z 1966 r. Nr 64, poz. 307),

5) uchwała nr 182 Rady Ministrów z dnia 14 lipca 1965 r. w sprawie funduszu za osiągnięcia techniczne i ekonomiczne w zakładach i przedsiębiorstwach doświadczalnych (Monitor Polski z 1968 r. Nr 31, poz. 208),

6) uchwała nr 180 Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1970 r. w sprawie funduszu socjalnego w przedsiębiorstwach państwowych (Monitor Polski Nr 40, poz. 297),

7) uchwała nr 317 Rady Ministrów z dnia 13 grudnia 1972 r. w sprawie funduszu socjalnego w państwowych jednostkach organizacyjnych opieki zdrowotnej i opieki społecznej (Monitor Polski Nr 57, poz. 303).

§ 28. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1974 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

261

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 listopada 1973 r.

w sprawie zakładowego funduszu mieszkaniowego.

Na podstawie art. 1 ust. 4 i art. 20 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o zasadach tworzenia i podziału zakładowego funduszu nagród oraz zakładowych funduszy socjalnego i mieszkaniowego (Dz. U. Nr 27, poz. 150) w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych zarządzają się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie stosuje się do wszystkich państwowych jednostek organizacyjnych, z wyjątkiem jednostek, o których mowa w ust. 2.

2. Zasady tworzenia i gospodarowania funduszami przeznaczonymi na cele mieszkaniowe w państwowych przedsiębiorstwach gospodarki rolnej określają odrębne przepisy.

3. Rozporządzenie nie dotyczy:

- 1) żołnierzy zawodowych,
- 2) funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej,
- 3) funkcjonariuszy Służby Więziennej.

§ 2. 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) „ustawie” — należy przez to rozumieć ustawę z dnia 23 czerwca 1973 r. o zasadach tworzenia i podziału zakładowego funduszu nagród oraz zakładowych funduszy socjalnego i mieszkaniowego (Dz. U. Nr 27, poz. 150),
- 2) „ministrach” — należy przez to rozumieć także kierowników naczelnych organów i kierowników urzędów centralnych,

3) „prezydium wojewódzkiej rady narodowej” — należy przez to rozumieć także prezydium rady narodowej miasta wyłączonego z województwa,

4) „funduszu płac” — należy przez to rozumieć:

- a) wydzielony z planowanego funduszu płac ogółem — osobowy fundusz płac, powiększony o fundusz premii wypłacany z zysku pracownikom zatrudnionym na stanowiskach kierowniczych i samodzielnych,
- b) w jednostkach organizacyjnych, w których banki prowadzą korektę funduszu płac — wydzielony z planowanego funduszu płac ogółem osobowy fundusz płac, skorygowany z tytułu bankowej korekty funduszu płac oraz powiększony o fundusz premii wypłacany z zysku pracownikom zatrudnionym na stanowiskach kierowniczych i samodzielnych,
- c) w jednostkach i organizacjach gospodarczych, w których zostały wprowadzone kompleksowe zasady systemu ekonomiczno-finansowego (jednostki inicjujące) — dyspozycyjny fundusz płac pomniejszony o środki przewidziane na bezosobowy fundusz płac oraz powiększony o fundusz premii wypłacany pracownikom zatrudnionym na stanowiskach kierowniczych i samodzielnych.

2. W jednostkach organizacyjnych, w których banki prowadzą ograniczoną kontrolę funduszu płac, właściwi mi-